

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 23. Varia alia motiva. Ex Veteri. Novo. Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Ego dixi, dii estis, & filii Excessi omnes; vos autem sicut homines moriemini. Psal. 81. 6. 7.

Fili hominis, vade. Ezech. 3. 4. Cur Ezechiel Propheta, vel quoties sublimia conspicit, vel quoties aliqua agere mystica iubetur, prius *filii hominis* appellatur? Saepe enim subleuatur ad caelestia, & occultis, atque invisibilibus, rebus ejus mens pascitur. Necessse ergo est, ut inter occulta, quae penetrat, filius hominis nuncupetur: ut semper agnoscat, quod est; & nunquam extollatur de his, ad quae ducitur. S. Gregor. hom. 12. hic.

Nam & ego homo sum. Matth. 8. 9. Homo sum: jam quid inferas; suspectam non habemus jaclantiam: praemissa siquidem est humilitas, ne altitudo praecipitet. Sanct. Bernardus ep. 42. Apud Velloso in Judich 7. Paran. 9.

Simile est regnum caelorum homini regi. Matth. 22. 2. Prius vocatur homo, postea rex: solidum enim fundamentum regij honoris est; ut reges homines se esse agnoscant. Sylveira hic.

Surge, & ego ipse homo sum. Act. 10. 26. Quia humiliari sibi, plus quam debuit, proximum vidit; ne ultra humanitatis metas mens intumesceret, esse se hominem recognovit: quatenus illati sibi honoris elationem frangeret, ex considerata aequalitate conditionis. S. Gregorius l. 21. mor. c. 11.

Ex Patribus, & aliis.

Cum cogitauerimus, unde constitutionis nostrae initium natura nostra susceperit; etiam si sexcentis supercilia surrigamus; ea reprimemus, & humiliabimur; & substantia nostrae qualitatem perpendentes, modelliam discemus. S. Chrysost. hom. 12. in Gen.

Homo dictus, quia ex humo factus est. S. Ildorus Originum l. 11. c. 1.

Ut superbiam amputaret, & arrogantiam cohiberet, non dedit hominibus maxima corpora: nam si exiguis corporibus praediti, non contra se modo, sed contra DEUM Creatorem, attolluntur; quid non commississent, si maxima corpora sortiti fuissent? B. Theodoretus q. 48. in Gen.

§. XXIII.

Varia alia motiua

Ex Veteri, & Novo.

Ego sum DEUS Patris tui, DEUS Abraham &c. Ex. 3. 6. mox ille abscondit faciem suam. Pererius: ubi audivit DEUM dicentem sibi: *ego sum DEUS Abraham &c.* statim vultum operuit: nihil est enim, quod nos magis pudore afficere possit; quam si insignium sanctitate virorum eximias virtutes, & praecleara facta, intueamur, & cum animo nostro repitemus; atque vitam, atque opera nostra, cum illis comparemus. Didacus Nissen, D. 10. Pent. §. 4.

Pulchra ut luna. Cant. 6. 9. Cur non ut Sol? ut scias, pulchritudinem gratiae non tan-

tum à te non esse, sed à DEO; quod humilitatem commendat: sed etiam, quamdiu in hoc exilio degis, inesse tibi mutabilitatem; qui hodie es pulcher, cras poteris esse foedus; & qui modò es lucidus, postea forsitan fies tenebrosus. de Ponte hic Eph. 5. §. 2.

Nisi conversi fueritis - sicut parvuli. Matth. 18. 3. Prorsus vos filij Adæ, qui nimis grandes estis in oculis vestris, & in giganteam enormitatem per superbiam excrevistis; nisi conversi fueritis &c. non intrabitis in regnum caelorum. Guarricus l. 1. de Nat. D.

Ex Patribus, & aliis.

Sicut ramus, in quo pendet fructus; & sicut spica plena granò, respicit, & declinat versus terram: sic anima humilis, quae instar rami est onusta fructibus honorum operum; & ad modum spicae plena est granis virtutum, respicit terram, id est est, propriam fragilitatem. S. Bonaventura diat. fal. de humilit. c. 36.

In omni tempore, & loco, & quocumque in opere, humilitatem tibi comitem adhibe. Sicut enim corpus, sive calori, sive frigori, obnoxium sit, vestimento indiget; ita & anima perpetuo humilitatis indumentò, habituque, opus habet. S. Ephrem de vita spir. cap. 64.

S. Franciscus rogatus: quid haberet gratiae, aut boni, ob quod à DEO ad tantam sanctitatis, & auctoritatis, fastigium à DEO esset exaltatus; ut totum Mundum ad se, sui que amorem, ac reverentiam, traheret? tu enim, inquebant, non es nobilis, non dives, non doctus, non eloquens, non formosus. Respondit: ideo DEUS ad hoc me elegit; quia nihil habeo, in quo gloriari possim: ut constaret, hoc opus non esse hominis, sed DEI. Cornelius in Act. c. 1. v. 26.

B. Magdalena de Pazzis hoc à DEO dogma accepit, esto ordinis Minimorum, & Minimorum minima. Cornelius in Luc. 22. v. 26.

§. XXIV.

Humilitas propria magnorum Sanctorum.

Symbola, & Similitudines.

Ex Veteri.

Multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, & velut arenam. Gen. 22. 17. Quid splendidius altis, quid arenis vilis? quam procul à littore maris firmamentum caelorum est? Et tamen DEUS eosdem, & stellas esse vult, & arenas. Optat Dominus in Alumnis suis eam animi magnitudinem, quae pro Christo, & summa aggrediatur, nec infima dedignetur. Vult te modò ad stare fabro; modò cum regibus confidere. Oliva l. 4. Strom. hic. Si tanquam stellae in caelo aliis praelucemus; tanquam arena humi jacere debemus omnium pedibus contendi. Tuffo in Eccl. c. 2. Stellae sunt Abrahamae stirpenati, quia magni sunt; sed modici apparent. Hugo Card. hic. Stellae minus appa-